

Klarhed over, om der skal være to eller tre Distrikter, og jeg finder det rigtigt indtil videre at lade Ministeren selv have Lov til at bestemme det. Han vil maaske i nogen Maade være afhængig af, hvorledes Personansættelserne bliver i de øverste Stillinger. Efter min Mening vil tre Distrikter være det heldigste, jeg mener, de vil blive store nok til, at man kan forsvare at gaa over til dette Antal.

Da der i Statsbaneudvalgets Betænkning tales om Statsdrift og Privatbanedrift, kunde det maaske være passende at sige et Par Ord derom. Det viser sig jo, at mange af vore Privatbaner forrenter sig rigtig godt. Kravet til deres Styrelse er sikkert ikke saa stort som til Statsbanerne, men de har heller ikke de Forudsætninger for at tjene Penge, som Statsbanerne har. Mange af Privatbanerne holder imidlertid deres Ting i god Orden og samler 4—5 pCt. Fortjeneste sammen, ja, en Del er endog saa oppe paa 6 pCt. Jeg finder, at som Følge af, at Jernbaneanlæg er Monopoler, kan der ikke være Tvivl om, at Staten maa have Hovedindflydelsen ikke alene paa Banernes Anlæg, men ogsaa paa deres Drift. Det er derfor naturligt, at vi bevarer Statsdrift i alt Fald for alle Hovedrouter, og hvis den Omlægning, som her er Tale om, vil være i Stand til at skaffe bedre økonomiske og forretningsmæssige Resultater, er det jo ønskeligt, at vi kan faa indført den i Stedet for, hvad vi har i Øjeblikket. Men skulde det fremdeles vise sig vanskeligt at oparbejde den rette Rentabilitet, kunde jeg tænke mig, at man skred til Bortforpagtning af de mindre Baner og lod dem drive paa lignende Maade som de private Baner, af hvilke vi har ikke saa faa. En Decentralisation i 3 eller 4 Distrikter — Jernbaneetatsorganisationerne foreslaar jo at gaa op til 4 Distrikter —, vil kun være at simplificere Opgaverne for Statsbanerne og sætte dem paa lignende Fod som Privatbanerne. Men saa vilde jeg kunne tænke mig, at man gik saa vidt, at man endog lod Regnskabet, Driften vedrørende, affatte saaledes, at man kunde faa et Billede af den Rentabilitet, som kan indføres og indarbejdes i de enkelte Distrikter under den enkelte Distriktsbestyrers Ledelse og Ansvar. Det vilde have til Følge, at Interessen for Virksomheden paa de forskellige Stadier vilde blive betydelig forøget ud over, hvad den er nu. Det er muligt, at det Spørgsmaal ligger for langt frem i Tiden, men det er sandsynligvis den endelige Konklusion,

den endelige Udvikling af Decentralisationsplanen.

Dernæst skal jeg med nogle faa Ord omtale den Reform, som foreslaas i § 6, vedrørende Søfartsvæsenet. Jeg finder, at det er et heldigt Standpunkt, den højtærede Minister har valgt. Det er bedre at lade Søfartsvæsenet komme ind under Trafikafdelingen end at oprette en særlig Søfartsafdeling. Trafikafdelingen kan sikkert beherske det, og det er endnu heldigere, at det ikke mere skal sortere under to Afdelinger, som det hidtil har gjort.

§ 5 omhandler Ansættelsen af Overværkmestre i de to Hovedværksteder. Det er aabenbart rigtigt, som den højtærede Minister har gjort, at lade dette store Spørgsmaal staa aabent som Følge af den Uenighed, som findes derom, idet Statsbaneudvalget kræver denne Ansættelse, medens Generaldirektøren fraraader den. Det er den Slags Spørgsmaal, som jeg finder, vi ikke ad Lovgivningens Vej skal afgøre.

Om Funktionærernes Udnævnelse, deres Pension og Afskedigelse, som omhandles i §§ 8, 9 og 10, skal jeg ikke sige meget, men skal henvise til Lovforslaget og dets Motiver samt de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte ved Lovforslagets Frem sættelse. Derimod finder jeg Anledning til at udtale et Par Ord om det Princip, som omtales i § 11, hvor Ministeren kategorisk fastslaar, at Embedsmændene ved Banerne saavel i højere som i lavere Stillinger ikke maa have anden Virksomhed, men maa anvende al deres Arbejdsevne, deres Tid og deres Kræfter til Løsningen af de Opgaver, som er dem betroet i deres Stillinger i Statens Tjeneste. Denne Bestemmelse fortjener Ros.

Angaaende Lønningerne kunde der være Anledning til at sige, at det for den øverste Chefs Vedkommende ganske vist er en ganske betydelig Løn, der foreslaas i Sammenligning med Lønningerne i andre Statsembeder; men det er jo heller ikke et Embede, hvortil man kan rykke op igennem Avancement. Det er sikkert, som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) udtalte, saaledes, at vi maa finde den Mand i praktiske Stillinger, i Stillinger, hvori der tjenes betydeligt større Summer end den, her er Tale om. En saadan Mand kan heller ikke købes for dyrt. Vi maa være taknemmelige, om vi kan faa fat i en Mand, der har de fornødne forretningsmæssige og administrative Evner, og han vil af den Omsætning, her ligger, sagtens kunne indtjene for Staten